

◆ POEM

Gavriil Stiharul

Priveghiul buzelor: rugăciunea
aplecându-se peste cuvinte -
ele vor aduce slavă
ploilor și sărutărilor fierbinți,
și petalelor de crin risipite în mângâierea adierii de praznice.

Ce sfinte sunt binecuvântările
mlădiate de șoaptele feciorelnice ale suferinței.
În noi sunt zorile de fiecare dată
când dimineața deschidem ochii ca o înviere.

Îmi mântuiesc și eu sufletul
odată cu iarba pașilor tăi
care au îndrăznit încă o dată să salte
în iluzia păsării biruitoare peste noapte.